

Λαμβανομένης υπόψη της ενσωματώσεως της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στη νομολογία της ΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει κατά πόσον η άρνηση της Επιτροπής να εφαρμόσει το προβλεπόμενο από την οδηγία 96/29 σύστημα ιατρικής παρακολούθησης συνιστούσε παράβαση του άρθρου 2 της εν λόγω Συμβάσεως, δεδομένου ότι η άρνηση αυτή έδωσε εν γνώσει σε κίνδυνο τη ζωή του αδελφού της αναιρεσείουσας, εκθέτοντας αυτόν στην ανεξέλεγκτη και μη ιατρικώς αντιμετωπισθείσα ανάπτυξη καρκίνου οφειλομένου στις μακροπρόθεσμες συνέπειες της έκθεσης σε ακτινοβολία, όπως ο καρκίνος εξαιτίας του οποίου τελικώς απεβίωσε.

(¹) Οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 1996 για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-223/10)

(2010/C 195/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Adam και I. Χατζηγιάννης)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2008/74/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2008, για την τροποποίηση, σε σχέση με την έγκριση τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων, της οδηγίας 2005/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και για την τροποποίηση της οδηγίας 2005/78/ΕΚ (¹), ή τουλάχιστον παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2008/74 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Ιανουαρίου 2009.

(¹) ΕΕ L 192, σ. 51.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Cível da Comarca do Porto (Πορτογαλία) στις 10 Μαΐου 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira κατά Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Υπόθεση C-229/10)

(2010/C 195/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Εναγομένη: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβαδίζει με τις προαναφερθείσες Ευρωπαϊκές οδηγίες περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως αυτοκινήτων [72/166/ΕΟΚ (¹), 84/5/ΕΟΚ (²), 90/232/ΕΟΚ (³), 2000/26/ΕΚ (⁴) και 2005/14/ΕΚ (⁵) και ειδικότερα με το άρθρο 1α της οδηγίας 90/232/ΕΟΚ], η ερμηνεία του άρθρου 505^ο του Código Civil [Αστικού Κώδικα], που ορίζει ότι η ευθύνη εκ της διακινδυνεύσεως που πηγάζει από την κυκλοφορία οχημάτων αποκλείεται επί ατυχήματος για το οποίο ευθύνεται αποκλειστικά ο πεζός;
- 2) Συμβαδίζει με τις ίδιες οδηγίες η ερμηνεία του άρθρου 570^ο του ίδιου Αστικού Κώδικα, που ορίζει ότι η αποζημίωση δύναται να μειώνεται ή να αποκλείεται, βάσει της βαρύτητας της υπαιτιότητας αμφοτέρων των μερών, αν η υπαίτια συμπεριφορά του παθόντος συνέβαλε στην πρόκληση ή επιδείνωση της ζημίας;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, προσκρούει στις οδηγίες αυτές μια ερμηνεία που επιτρέπει τον περιορισμό ή τη μείωση της αποζημιώσεως, συνεκτιμωμένης της συμβολής στην πρόκληση του ατυχήματος της υπαιτιότητας του πεζού, αφενός, και της διακινδυνεύσεως εκ του αυτοκινήτου οχήματος, αφετέρου;

- (¹) Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 0136).
- (²) Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1984, L 8, σ. 17).
- (³) Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1990, L 129, σ. 33).
- (⁴) Οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων) (ΕΕ 2000, L 181, σ. 65).
- (⁵) Οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τροποποίηση των οδηγιών 72/166/ΕΟΚ, 84/5/ΕΟΚ, 88/357/ΕΟΚ και 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων (ΕΕ 2005, L 149, σ. 14).

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-233/10)

(2010/C 195/18)

Γλώσσα διαδικασίας: ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και H. te Winkel)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/44/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολόγησής για την προληπτική αξιολόγηση της αποκτήσεως και της αυξήσεως συμμετοχών

στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα, ή τουλάχιστον μη γνωστοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 7 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 20 Μαρτίου 2009.

(¹) ΕΕ L 247, σ. 1.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-246/10)

(2010/C 195/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και Γ. Ζαβός)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, σχετικά με τα μηχανήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 95/16/ΕΚ (¹), και πάντως παραλείποντας να τις ανακοινώσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Ιουνίου 2008. Επομένως, κατά τον χρόνο ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας ή, πάντως, δεν πληροφόρησε σχετικά την Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 157, σ. 24.